

De genezing van Naāman

We gaan lezen over de waargebeurde geschiedenis van Naāman. Een prachtige geschiedenis, die we kunnen vinden in 2 Koningen 5 vanaf vers 1.

Men zou boven deze geschiedenis de woorden van Petrus kunnen schrijven: "God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade."¹

En zo is het altijd geweest. God keert Zich altijd tegen de hoogmoedigen maar de nederigen geeft Hij altijd genade.

1 Naāman, de bevelhebber van het leger van de koning van Syrië, was een aanzienlijk man in de ogen van zijn heer en van hoog aanzien, want door hem had de HEERE de Syriërs verlossing gegeven. Deze man was een strijdbare held, maar hij was melaats.

Naāman: zijn naam betekent: de vriendelijke. Hij was de bevelhebber van de koning van Aram ... hij was de man ... de legeroverste ... de generaal ... de bevelhebber van het leger van de koning van Aram en dat wil zeggen: Syrië ... Deze Naāman was een aanzienlijk man in de ogen van zijn heer, de koning dus.

Hij was een aanzienlijk man in de ogen van zijn heer en van hoog aanzien, want door hem had de HEERE de Syriërs verlossing gegeven.

Het is wonderlijk wat hier staat, maar zo is het gegaan. Het was de Heere, die de overwinning had geschonken aan Aram door middel van bevelhebber Naāman.

God regeert. Maar er staat achter:
Deze man was een strijdbare held, maar hij was melaats.

Dat was triest; deze man, deze Naāman de generaal, was melaats. Nu zijn er echter verschillende vormen van melaatsheid.

Nu, deze man Naāman kreeg een ernstige ziekte die de huid op sneeuw doet lijken, hetgeen volgens sommige deskundigen op de vlokkige witte schilvers van de ziekte van psoriasis zou wijzen en niet op de echte melaatsheid, waarbij men in de oudheid gedoemd was buiten de samenleving te vertoeven.

Zo was het dus met Naāman. Hij leefde niet in afzondering, hij deed nog dienst als bevelhebber en leefde ook nog thuis als man bij zijn vrouw.

Er zijn dus verschillende vormen van melaatsheid en deze man had psoriasis, een vorm van melaatsheid. We lezen verder in vers 2:

2 En er waren benden uit Syrië getrokken, die een klein meisje uit het land Israëel als gevangene weggevoerd hadden. Zij was in dienst bij de vrouw van Naāman.

Dat was natuurlijk een schrik in dat Joodse gezin. Hun dochter werd gekidnapt. Ze werd als gevangene weggevoerd. Er was natuurlijk verdriet in dat huis en ze hebben vast gebeden tot God.

Maar boven alles, wat gebeurd in het leven van een mens, is de "krachtige hand van God". Dat staat ook in de Petrusbrief: "Verneder u dan onder de krachtige hand

¹ 1 Petr. 5:5

van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt."

Het gebeurde onder Gods toelating. Dat meisje werd meegevoerd en kwam te werken in het huis van Naäman. Er wordt gesproken over "een klein meisje". Er staat geen leeftijd en ook geen naam bij maar laten wij haar in deze bijbelstudie Esther noemen.

Een mooie Joodse naam en zij kwam dus in het huis van Naäman. En dan staat er zo mooi in vers 3:

3 Zij zei tegen haar meesteres: Och, was mijn heer maar bij de profeet die in Samaria is; dan zou die zijn melaatsheid bij hem wegnemen.

Dus in plaats dat dit meisje wrok in haar hart had, omdat zij meegevoerd was uit Israël, deed ze haar best in dat huis van Naäman. Zij had zich vernederd onder de krachtige hand van God.

Het was een eenvoudig en gelovig jong meisje. Uit het eerste woord spreekt medelijden met Naäman. "Och" zegt ze. Och, was mijn heer ... ze beschouwde hem als haar meester ... was mijn heer maar bij de profeet die in Samaria is.

... dan zou die zijn melaatsheid bij hem wegnemen. Dat kind had geloof! Ze had natuurlijk wel het één en ander gehoord over de profeet Elisa en wat er niet al gebeurde.

U kent mogelijk wel wat van die wonderlijke verhalen over de profeet Elisa. Elisa had een profetenschool en op een dag gingen ze hout kappen. De profetenschool moest uitgebreid worden.

Er was er één bij die had een bijl geleend en ze gingen bij de Jordaan hout kappen. Er terwijl ze aan het kappen waren, daar vloog opeens dat stuk ijzer van die bijl door de lucht plons ... in de Jordaan.

Ach, riep die man, die leerling profeet. Ach, riep hij tegen Elisa. Ach, mijn heer, het was nog wel geleend! Een geleende bijl ... wat nu!

En Elisa is een type van de Heere Jezus en die handelde helemaal in de Geest van de Heere en zei tegen die man: "Waar is het gevallen?"

En die man wees naar een plek in de Jordaan en daar waren misschien nog wat kringetjes in het water en hij zei: Daar is het gevallen.

En wat deed Elisa? Hij sneed een stuk hout af en hij gooide dat stuk hout op de plek waar dat stuk ijzer naar beneden was gegaan en wat gebeurde er? Het ijzer ging drijven!

Dat is natuurlijk heel wonderlijk als ijzer gaat drijven! Maar alle dingen zijn mogelijk bij God. Dat stuk hout ... dat slaat natuurlijk op het kruis. Dat slaat op de weg die Jezus ging, de weg van de vernedering.

Gaan wij de weg van de vernedering in ons leven? Dan schenkt God ook ons genade, wat Hij geeft de nederige genade.

En iemand die nederig is, heeft kleine gedachten over zichzelf – geen minderwaardige gedachten - maar ootmoedige gedachten. En die heeft grote gedachten over God en wat Hij kan. .

Naäman leerde de weg van de vernedering te gaan.. Door het kruis, door de weg die

Jezus ging, kan alles! Dan kan zelfs ijzer drijven. En dat jonge meisje - toen in Israël - had natuurlijk ook dat wonderlijke verhaal gehoord. Dat God alles kan.

We gaan terug naar 2 Koningen 5:3
Och, zei ze, was mijn heer maar bij de profeet die in Samaria is; dan zou die zijn melaatsheid bij hem wegnemen.

En dan lezen we in vers 4:
Toen ging Naäman zijn heer vertellen: Zo en zo heeft het meisje dat uit het land Israël komt, gesproken.

5 Daarop zei de koning van Syrië: Kom, ga op weg. Ik zal een brief aan de koning van Israël sturen. En hij ging heen en nam tien talent zilver, zesduizend sikkels goud en tien stel gewaden met zich mee.

Hij wilde een koninklijk geschenk geven aan de koning van Israël en een talent is ongeveer 45 kilo. Dus 10 talenten zilver is 10x45=450 kilo zilver.

En dat was nog niet alles maar ook 6000 sikkels goud. Het was een koninklijk geschenk. Een sikkels goud was in die tijd 12 gram dus 6000 x 12 gram is 72 kilo. Het waren in die tijd rijke koningen en die konden wel wat missen.

En daarbij nog tien stel gewaden dus een vorstelijk geschenk en daar gingen ze op reis.

6 En hij bracht de brief bij de koning van Israël, waarin stond: Nu dan, wanneer deze brief bij u aangekomen is, zie, heb ik mijn dienaar Naäman naar u toe gestuurd, opdat u zijn melaatsheid bij hem wegneemt.

Het was een communicatie tussen de ene koning en de andere koning door middel van een brief. Hier is mijn verzoek per brief en wilt u dat dan verder regelen.

7 En het gebeurde, toen de koning van Israël de brief gelezen had, dat hij zijn kleren scheurde en zei: Ben ik dan God, om te doden en om levend te maken, dat deze man iemand naar mij toe stuurt om bij een man zijn melaatsheid weg te nemen? Want, voorwaar, besef toch en zie in dat hij een voorwendsel tegen mij zoekt.

De koning van Israël raakte door deze brief in paniek. Hij dacht: die man wil oorlog en hij raakte in paniek. Hij scheurde zijn klederen en dat deed hij natuurlijk zonder dat Naäman erbij was

Zijn dienaren zagen dat: de koning raakt in paniek en scheurt zijn klederen. Maar ... de man Gods was in de buurt:

8 Maar het gebeurde, toen Elisa, de man Gods, hoorde dat de koning van Israël zijn kleren gescheurd had, dat hij een boodschap naar de koning stuurde: Waarom hebt u uw kleren gescheurd? Laat hem toch naar mij toe komen. Dan zal hij weten dat er een profeet in Israël is.

Kijk, dat was Elisa. Hij was vervuld van de Geest en zei: Laat die man toch naar mij toe komen. Dan zal hij weten dat er een profeet in Israël is.

Nu dan, daar ging die stoet en zette zich in beweging:

9 Zo kwam Naäman met zijn paarden en met zijn wagen, en hij bleef voor de deur van het huis van Elisa staan.

Ziet u ze al in gedachten? De bevelhebber, mogelijk nog in een uniform, en zijn hele stoet met paarden en wagens kwam in beweging en kwam tot stilstand bij de ingang van het huis van Elisa.

De stoet met al dat zilver en goud, kwam daar, bij dat simpele huis van Elisa de profeet, tot stilstand. En Naäman had zo zijn eigen gedachten hoe het allemaal zou gaan, maar wat zegt dan vers 10:

10 Toen stuurde Elisa een bode naar hem toe om te zeggen:

De deur van het huis van Elisa ging mogelijk piepend open en wie kwam daar naar buiten? Niet Elisa maar een knecht, een bode, een boodschapper die de opdracht van de profeet liet horen:

Ga heen en was u zevenmaal in de Jordaan; dan zal uw vleses weer gezond worden en zult u rein zijn.

Het was een opdracht van de dienstknecht van God die hij aan de bevelhebber doorgaf door middel van zijn knecht. Ook dit was een test voor Naäman. Kon hij zich vernederen of niet? En hier staat de dienstknecht van God – Elisa – ver boven de bevelhebber Naäman.

11 Maar Naäman werd erg kwaad en ging weg; hij zei: Zie, ik zei bij mijzelf: Hij zal vast en zeker naar buiten komen, voor mij gaan staan, de Naam van de HEERE, zijn God, aanroepen, zijn hand over de plaats strijken en de melaatsheid wegnemen.

Naäman werd erg kwaad en draaide zich om en zo staat er: hij ging weg. Naäman had zo zijn eigen voorstelling van zaken hoe die genezing zou gaan plaatsvinden. "God aanroepen, de hand over de plek

strijken en de melaatsheid wegnemen." En nu deze rare opdracht.

En toen sprak Naäman:

12 Zijn niet de Abana en de Farpar, de rivieren van Damascus, beter dan alle wateren van Israël? Zou ik mij daar niet in kunnen wassen en rein worden? Zo keerde hij zich om en vertrok in woede.

De rivier de Abana ontspringt op de Libanon en de Parpar op de berg Hermon.

Die rivieren zijn zeker beter dan de Jordaan. Het schoot Naäman zozegzegd helemaal in het verkeerde keelgat. Is met dat een manier van behandeling! Komt daar zo'n knechtje van de profeet de deur uit wandelen en geeft mij een opdracht. We gaan naar huis mannen!

13 Toen kwamen zijn dienaren naar voren, spraken tot hem en zeiden: Mijn vader, als die profeet u iets moeilijks opgedragen had, zou u dat niet gedaan hebben? Hoeveel te meer, nu hij tegen u gezegd heeft: Was u en u zult rein zijn!

Die jongens hadden een hart voor die generaal. Waarschijnlijk ging hij goed met zijn manschappen om want ze noemden hem "mijn vader" en dat klinkt goed.

Als iemand boos en grimmig is, dan helpt het, om hem of haar rustig aan te spreken. Er staat in de Spreuken: "Een zacht antwoord keert woede af maar een krenkend woord wekt de toorn op." Spreuken 15:1

Naäman werd rustig en luisterde. Het trof hem dat ze hem zó aanspraken. En daarom begint vers 14 zo treffend met "Daarom".

14 Daarom daalde hij af en dompelde zich zevenmaal onder in de Jordaan, overeenkomstig het woord van de man Gods. Zijn lichaam werd weer gezond, als het vlees van een kleine jongen, en hij werd rein.

Naāman liet zich gezeggen. Hij verootmoedigde zich en ging doen wat de profeet hem gezegd had.

U moet zich daar even inbeelden hoe dat in zijn werk ging. Hij stond daar in zijn uniform. Hij riep misschien: "Is er iemand die een zwembroek bij zich heeft?" "Nee, vader, daar hebben wij niet op gerekend"

Dan maar in mijn uniform het water in. En zo ging hij ... blub, blub, blub, zeven keer kopje onder.

U ziet in gedachten het tafereel; paarden en wagens met zilver en goud. Mannen staan op de oever en de generaal ging kopje onder in zijn uniform. Hij moest zich wassen had de profeet gezegd.

De eerste keer kopje onder niks te zien ... nog geen genezing ... nog even melaats. enz. enz. 2° keer ... 3° keer misschien met kroost op zijn hoofd boven komen maar ... nog niets te zien.

Dat is ook een les voor ons. Denk aan de belofte in Jacobus. "En het gelovig gebed zal de zieke behouden." ² Maar het gaat wel op Gods manier en niet altijd zoals wij denken dat het zal gaan. Daarbij wordt het gebed van Elia aangehaald. Ook hij bad zeven keer en zes keer was er niets te zien.

En hoe zijn de muren van Jericho gevallen?

² Jacobus 5:14/15

Geef niet op in de geloofsstrijd tegen de zonde. Na 6 dagen stonden de muren van Jericho nog net zo overeind als de eerste keer. De 7° dag ging het volk er zeven keer omheen en toen was het tijd om te juichen en de muren vielen om. Daarom mogen wij blijven volharden in het geloof, ziende op Gods beloften.

Het lichaam van Naāman werd weer rein als het lichaam van een kleine jongen.

15 Toen keerde hij terug naar de man Gods, hij en zijn hele gevolg. Hij kwam en ging voor hem staan en zei: Zie toch, nu weet ik dat er op de hele aarde geen God is dan in Israël. Nu dan, neem toch een geschenk aan van uw dienaar.

Naāman was gehoorzaam geweest en nu kwam de profeet wel naar buiten. Naāman had zich vernederd en wie dat doet, ervaart genade en bemoediging.

"Neem toch een geschenk aan van uw dienaar." Hij had 450 kilo zilver bij zich en 72 kilo goud + prachtige kleding.

16 Maar hij zei: Zo waar de HEERE leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, ik wil het niet aannemen! En hij drong bij hem aan om het aan te nemen, maar hij weigerde het.

Elisa nam niets aan. Hij wist het: ik heb die man niet genezen nee.... dat heeft God gedaan. Jahwé heeft dit gedaan en ik neem niets aan. Hij kon waarschijnlijk best wat gebruiken voor zijn profeten school maar hij nam niets aan.

17 Naāman zei daarop: Zo niet, laat dan toch aan uw dienaar een last aarde gegeven worden, zoveel als een span muil dieren dragen kan, want uw dienaar

zal geen brandoffer of slachtoffer meer brengen aan andere goden, dan alleen aan de HEERE.

Dus er werd gegraven in de tuin van Elisa en aantal zakken met aarde gevuld want daarop wilde Naäman offers brengen aan de God van Israël.

18 In deze zaak moge de HEERE uw dienaar vergeven: Wanneer mijn heer het huis van Rimmon zal binnengaan om zich daar neer te buigen, en hij op mijn hand zal leunen, moet ik mij in het huis van Rimmon ook neerbuigen.

Als ik mij zo zal neerbuigen in het huis van Rimmon, laat de HEERE uw dienaar in deze zaak dan toch vergeven.

19 Toen zei hij tegen hem: Ga in vrede.

God is barmhartig. "Maakt u zich daarover geen zorgen" sprak de profeet zo ongeveer. Ga in vrede! De Heere kent immers bij alles de achtergronden van het hart.

Toen Naäman op enige afstand van Elisa gekomen was, zei Gehazi, de knecht van Elisa, de man Gods:

Zie, mijn heer heeft Naäman, die Syriër, tegengehouden; hij heeft uit zijn hand niets aangenomen van wat hij meegebracht had. Maar zo waar de HEERE leeft, ik zal hem achterna rennen en wel iets van hem aannemen.

Hij legt daarbij ook nog een soort eed af : "Zo waar de Heere leeft, ik zal hem achterna rennen."

Het verhaal krijgt een andere wending, want God keert Zich tegen de

hoogmoedigen en dat blijkt uit het volgende gedeelte.

21 Dus volgde Gehazi Naäman. En toen Naäman zag dat hij hem achterna rende, liet hij zich van de wagen zakken, ging hem tegemoet en zei: Is alles goed?

Gehazi werd vervuld van hebzucht en hij wilde er ook wel om liegen om geld te krijgen.

22 En hij zei: Alles is goed. Mijn heer heeft mij gestuurd om te zeggen: Zie, er zijn nu uit het bergland van Efraïm twee jongemannen van de leerling-profeten bij mij gekomen. Geef hun toch een talent zilver en twee stel gewaden.

23 Naäman zei daarop: Neem alstublieft twee talent aan. Hij drong bij hem aan en bond twee talent zilver in twee buidels, met twee stel gewaden, en hij gaf ze aan twee van zijn knechten, die ze voor hem uit droegen.

Gehazi kreeg 2 talenten zilver (dat is ongeveer 90 kilo) plus 2 bovenklederen. Dat gewicht moest wel even door een paar knechten de heuvel opgedragen worden en daarna kon hij het wel alleen klaren.

24 Toen hij nu bij de heuvel kwam, nam hij alles van hen over en borg het op in een huis. Hij liet de mannen gaan en zij gingen weg.

25 Daarna keerde hijzelf terug en ging voor zijn heer staan. Elisa zei toen tegen hem: Waar kom je vandaan, Gehazi? Hij zei: Uw dienaar is niet hierheen of daarheen gegaan.

Gehazi loog dus opnieuw.

26 Maar hij zei tegen hem: *Ging mijn hart niet mee, toen die man zich vanaf zijn wagen omkeerde en je tegemoet ging?*

Was het tijd om dat zilver aan te nemen en gewaden aan te nemen, om olijfbomen en wijngaarden, schapen en runderen, dienaren en dienaressen te kunnen kopen?

Elisa kon dat geld ook wel gebruiken maar hij voelde in zijn hart dat hij dat niet moest doen. Het was de tijd van God niet.

En toen sprak Elisa tegen Gehazi:

27 *Daarom zal de melaatsheid van Naäman zich voor eeuwig aan jou en aan jouw nageslacht hechten. Toen ging hij bij hem weg, melaats, wit als de sneeuw.*

God keert Zich tegen de hoogmoedigen (Gehazi) maar de nederigen geeft Hij genade. (Naäman).

Gehazi werd voor de rest van zijn leven met melaatsheid gestraft om zijn leugens en in latere tijden werden ook Ananias en zijn vrouw Saffira gestraft om hun leugens. Daaruit blijkt dat God leugentaal haat.

Hiermee eindigt deze geschiedenis en over de thuiskomst van Naäman staat niets geschreven. Maar we kunnen ons daar wel een voorstelling van maken.

Hoe zullen Naäman en zijn vrouw elkaar ontmoet hebben? Dat was zonder meer een vreugdevolle ontmoeting.

Naäman met zijn door God genezen en gave huid ontmoette zijn verwonderde vrouw. Ze zullen elkaar vreugdevol begroet hebben.

Wat zal ze in haar verwondering geroepen hebben?? Misschien zoiets als: "Wat zie je er blij en gezond uit, lieve man! Geprezen zij de God van Israël."

En dat zal Naäman mogelijk herhaalt hebben. Geprezen zij de God van Israël die mij door de dienst van Zijn profeet Elisa genezen heeft!

En hoe zal Naäman naar Esther gekeken hebben? En wat zal hij tegen haar gezegd hebben?

Mogelijk dit: "Esther, jouw God is mijn God geworden. Hij is de levende en enige ware God."

Ik denk dat ze als familie met het jonge Israëliische dienstmeisje een feestmaal gehouden hebben met mogelijk een ereplaats voor dit jonge meisje, dat we Esther genoemd hebben.

Misschien zal Naäman tegen haar gezegd hebben: "Esther, als je wilt mag je best naar huis om je ouders te bezoeken".

En ik stel me voor dat Esther geantwoord zou hebben: "O, dat vind ik heel fijn om mijn ouders en familie weer te zien maar daarna wil ik weer terug naar u en uw vrouw zodat ik u nog meer kan vertellen over de grote dingen, die onze God door de dienst van de profeet Elisa gedaan heeft."

Het verhaal over de thuiskomst van Naäman is slechts een voorstelling maar de waargebeurde geschiedenis van de bevelhebber van Naäman, de Syriër, kan nog heden ten dage in talloze landen van de wereld gelezen worden.

De vrijmoedigheid en het eenvoudige geloof van dit jonge meisje heeft God rijkelijk willen belonen.